

**Громадська організація
«Правовий світ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ЮРИДИЧНОЇ
НАУКИ – ПРОГРЕС ЗАКОНОДАВСТВА
УКРАЇНИ МАЙБУТНЬОГО»**

12–13 січня 2018 р.

Дніпро, 2018

УДК 342(477):001.8(063)

С 91

С 91 Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки – прогрес законодавства України майбутнього: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції, м. Дніпро, 12–13 січня 2018 р. – Дніпро: ГО «Правовий світ», 2018. – 144 с.

У матеріалах зібрані тези доповідей, які були подані учасниками Міжнародної науково-практичної конференції «**Сучасні наукові дослідження представників юридичної науки – прогрес законодавства України майбутнього**» (м. Дніпро, 12–13 січня 2018 р.).

ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОКРЕМИХ ЕЛЕМЕНТІВ ПОНЯТІЙНОГО АПАРАТУ У ПРАВОВОМУ РЕГУЛЮВАННІ МІСТОБУДІВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Околович М. Є.</i>	67
ЩОДО ПРОБЛЕМИ РОЗМЕЖУВАННЯ АДМІНІСТРАТИВНОЇ ТА ЦИВІЛЬНОЇ ЮРИСДИКЦІЇ: ОКРЕМІ АСПЕКТИ <i>Паній Т. О.</i>	70
СТРАТЕГІЯ ЕКОНОМІКИ І СТРУКТУРА ДОХОДІВ БЮДЖЕТУ <i>Пирога І. С.</i>	72
ОРГАНІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ: СУТНІСТЬ, ОСОБЛИВОСТІ ТА ЗАВДАННЯ <i>Пчелін В. Б.</i>	76
СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ <i>Солонар А. В., Лук'яненко М. П.</i>	78
АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ В СФЕРІ КІНО <i>Солонар А. В., Охріменко А. М.</i>	80
ДОСВІД КИТАЮ З АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕЛЕКТРОННОЇ БАНКІВСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ <i>Солонар А. В., Шудренко Д. А.</i>	82
СОЦІАЛЬНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК ФІНАНСОВО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ <i>Старосельцева О. В.</i>	84
ІСТОРІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ АГЕНТСТВ. ВІТЧИЗНЯНИЙ ДОСВІД <i>Шахін В. О., Сиченко В. О.</i>	87
ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ ПРЕЗУМПЦІЇ ПРАВОМІРНОСТІ РІШЕНЬ ПЛАТНИКА ПОДАТКІВ <i>Юрченко М. М.</i>	89
ЩОДО АДМІНІСТРАТИВНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ НЕПОВНОЛІТНІХ <i>Янішевська К. Д., Неверова С. А.</i>	92
ЩОДО ПРОБЛЕМИ КОРУПЦІЇ В СИСТЕМІ ЗАКЛАДІВ ОСВІТИ УКРАЇНИ <i>Янішевська К. Д., Нестеренко Ю. О.</i>	95
НАПРЯМ 7. КРИМІНАЛЬНЕ ПРАВО ТА КРИМІНОЛОГІЯ; КРИМІНАЛЬНО-ВИКОНАВЧЕ ПРАВО	
АНАЛІЗ СПОСОБІВ ЗАПОДІЯННЯ ШКОДИ ЗДОРОВ'Ю ОСОБИ, ЯКА ВІДБУВАЄ ПОКАРАННЯ В УСТАНОВАХ ВИКОНАННЯ ПОКАРАНЬ <i>Боровик А. В.</i>	97

ОРГАНІЗАЦІЯ АДМІНІСТРАТИВНОГО СУДОЧИНСТВА УКРАЇНИ: СУТНІСТЬ, ОСОБЛИВОСТІ ТА ЗАВДАННЯ

ПЧЕЛІН В. Б.

доктор юридичних наук,

доцент кафедри адміністративного права і процесу

Харківський національний університет внутрішніх справ

м. Харків, Україна

Із початком свого функціонування адміністративні суди, здійснюючи адміністративне судочинство, виконують важливе завдання із захисту прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав й інтересів юридичних осіб у сфері публічно-правових відносин від порушень з боку органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їхніх посадових і службових осіб, інших суб'єктів при здійсненні ними владних управлінських функцій. Як цілком слушно зауважує В. П. Юрченко, із започаткуванням адміністративного судочинства головним його змістом є: «людина проти держави», «забезпечення пріоритету права людини». Саме ці тези, догми, положення й визначили завдання адміністративного судочинства [1, с. 853]. Ефективність здійснення адміністративного судочинства, виконання його завдань, на пряму залежить від того наскільки якісно організована така діяльність.

У п. 4 ч. 1 ст. 3 КАС України адміністративне судочинство визначено як діяльність адміністративних судів щодо розгляду та вирішення адміністративних справ у порядку, встановленому КАС України [2]. Не дивлячись на те, що поняття «адміністративне судочинство» знайшло своє законодавче відображення, вчені-правознавці неоднотайні щодо сприйняття його сутності. Зокрема, існує чимало позицій щодо розгляду адміністративного судочинства як відповідного виду діяльності, підгалузі судочинства. При цьому вважаємо доречним указати на необхідність під час визначення сутності адміністративного судочинства, як діяльності, що врегульована галуззю права, мати на увазі, що такою галуззю виступає адміністративне процесуальне право.

Аналіз наукових підходів до визначення сутності адміністративного судочинства свідчить про те, що вони хоча й по-різному розкривають сутність даного явища, проте не суперечать, а скоріш доповнюють одне одного, що в черговий раз підкреслює складність і багатоаспектність досліджуваної категорії. При цьому слід відмітити й те, що запропоновані вченими визначення не суперечать і законодавчо закріпленому розумінню адміністративного судочинства. А тому здається можливим запропонувати дещо вдосконалений його варіант. Адміністративне судочинство – це врегульована нормами адміністративного процесуального права діяльність адміністративного суду, що здійснюється в межах розгляду та вирішення ним адміністративних справ, направлена на захист і поновлення прав, свобод та інтересів особи в публічно-правових відносинах.

Під організацією ж адміністративного судочинства варто розуміти врегульовану нормами права цілеспрямовану діяльність уповноважених суб'єктів, направлену на забезпечення ефективного розгляду та вирішення адміністративними судами публічно-правового спору задля захисту прав, свобод та інтересів особи. Разом із тим, організація адміністративного судочинства має багато спільного із організацією

будь-якої діяльності. Проте можна назвати й деякі, притаманні лише організації адміністративного судочинства, особливості. Зокрема, мова може йти про особливості нормативно-правового регулювання організації адміністративного судочинства. Так, особливе місце серед правових норм, на основі яких здійснюється нормативно-правове регулювання організації адміністративного судочинства посідають норми адміністративного й адміністративного процесуального права. Окрім цього слід відмітити й те, що адміністративне судочинство, як і його організація буде засновано на відповідних принципах, деякі з них мають галузевий характер, тобто реалізуються виключно в рамках зазначеної діяльності.

Під час здійснення організації адміністративного судочинства будуть виникати й розвиватися різного роду суспільні відносини, основне місце серед яких посідають адміністративні процесуальні правовідносини. А тому, можна говорити про особливості правового статусу суб'єктів адміністративних процесуальних правовідносин: адміністративних судів; суддів; учасників адміністративного процесу. Окрім цього, виникають і суто організаційні правовідносини, які можуть мати як внутрішньо-організаційний, так і зовнішньо-організаційний характер. У даному випадку мова йде про різного роду забезпечення адміністративного судочинства. При цьому слід зазначити, що вищенаведені правовідносини (адміністративні процесуальні й організаційні) подекуди “переплітаються” обумовлюють існування один одного, а тому повинні бути розглянуті в комплексі. Так, наприклад, певні судові провадження не можуть бути здійснені поза залученням такого учасника адміністративного процесу як перекладач. Діяльність із його залучення здійснюється як у межах адміністративних процесуальних (суддя постановляє відповідне рішення з власної ініціативи або ж за клопотанням особи, яка бере участь у справі), так й організаційних правовідносин (особу перекладача необхідно забезпечити). Отже, великого значення під час дослідження особливостей організації адміністративного судочинства набуває визначення сутності суб'єктів адміністративних процесуальних правовідносин.

Наведені вище особливості будуть обумовлювати завдання організації адміністративного судочинства України. Встановлення таких завдань виступає необхідною умовою повноцінності дослідження методологічних засад організації адміністративного судочинства.

Завдання визначають конкретні напрямки відповідної діяльності, в результаті реалізації яких досягається її мета. При цьому метою організації адміністративного судочинства слід вважати забезпечення своєчасної, повної та об'єктивної діяльності адміністративних судів із розгляду та вирішення публічно-правових спорів. У такому разі завдання організації адміністративного судочинства являють собою окремі напрямки діяльності уповноважених суб'єктів, реалізація яких передбачає досягнення вищенаведеної мети. Тобто, це можуть бути наступні напрямки організації адміністративного судочинства: встановлення правових основ функціонування адміністративних судів і суб'єктів, уповноважених на забезпечення їх діяльності; визначення чітких критеріїв віднесення публічно-правових спорів до юрисдикції адміністративних судів, а також встановлення правил підсудності; законодавче врегулювання правового статусу суб'єктів адміністративних процесуальних правовідносин; матеріально-фінансове забезпечення адміністративного судочинства; визначення необхідних технічних засобів і комплексів задля належного функціонування адміністративних судів; визначення потреб адміністративних судів у кадрах і здійснення кадрового забезпечення; тощо.

ЛІТЕРАТУРА

1. Юрченко В. П. Адміністративне судочинство: проблеми становлення та розвитку / В. П. Юрченко // Форум права. – 2012. – № 3. – С. 850-855 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2012_3_147.
2. Кодекс адміністративного судочинства України : Закон України від 6 лип. 2005 р. № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2005. – № 35 –36, 37. – Ст. 446.

СУЧАСНІ КОНЦЕПЦІЇ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

СОЛОНАР А. В.

кандидат юридичних наук,

доцент кафедри АГПФЕБ ННІ права

ЛУК'ЯНЕНКО М. П.

студентка II курсу ННІ права

Сумський державний університет

м. Суми, Україна

Визначальні тенденції та фактори впливають на розвиток сучасного суспільства, вони направлені на прогресивний розвиток політичної, економічної, соціальної сфери суспільства. Численні зміни в навколишньому середовищі, що відбуваються у кінці ХХ – початок ХХІ ст., призвели до того, що простір і час перестали відігравати вирішальну роль, змушували створювати більш досконалі моделі і концепції управління.

Практичні аспекти формулювання та реалізації новітніх концепцій публічного управління досі залишаються майже не дослідженими.

В. О. Бережний зазначає, що в останні декілька років набули поширення такі концепції державного управління, як неоінституційна теорія, концепція «активізуючої держави», теорія політичних мереж і концепція «управління за результатами» («управління за цілями»). Їх метою є забезпечення гнучкості системи державного управління, покращення її взаємодії з навколишнім середовищем [1, с. 2].

Що стосується нової інституційної теорії та її практичної цінності в галузі дослідження державного управління, то І. А. Мальковська робить акцент на «аналізі трансакційних витрат», формуючи оригінальну теоретичну базу для вирішення проблеми ефективності різних інституційних форм та координації взаємодій між різними суб'єктами управління [2].

Р. Головін у своїй статті вказує, що концепція «активізуючої держави» передбачає посилення відповідальності влади перед суспільством, акцентовану спрямованість державного управління на задоволення інтересів громадян, що запроваджує значну децентралізацію державних організацій, активне впровадження мережових елементів до управління. Така держава має розвивати ініціативність громадянського суспільства, надаючи йому можливість без втручання виконавчої влади вирішувати значну кількість актуальних проблем, які перебували в компетенції державних службовців. Це створює умови для максимального розвантаження урядів від місцевих проблем і забезпечення якіснішого надання державних послуг на низовому рівні, що

**Громадська організація
«Правовий світ»**

**МАТЕРІАЛИ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«СУЧАСНІ НАУКОВІ ДОСЛІДЖЕННЯ
ПРЕДСТАВНИКІВ ЮРИДИЧНОЇ НАУКИ –
ПРОГРЕС ЗАКОНОДАВСТВА
УКРАЇНИ МАЙБУТНЬОГО»**

12–13 січня 2018 р.

м. Дніпро

Підписано до друку 15.01.2018 р. Формат 60x84/16.
Ум. друк. арк. 8,37. Замовлення № 1501-18. Ціна договірна.
Віддруковано з готового оригінал-макета. Гарнітура Times New Roman.
Папір офсетний. Цифровий друк. Наклад 50 прим.

Контактні дані:

Громадська організація «Правовий світ»

а/с 5738, м. Дніпро, 49107

www.legalworld.in.ua

E-mail: legalworld.in.ua@gmail.com

+3 80 99 266 43 15